

- tühistada 13. juuli 2011. aasta määrus kohtuasjas T-351/11, millega tunnistati hagi vastuvõetamatuks;
- saata asi tagasi Üldkohtusse, et apellant saaks oma õigusi kaitsta;
- mõista kohtukulud Euroopa Kohtu kodukorra artiklite 69 ja 73 alusel välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant järgmised väited:

- Sõda on vääramatu jõud, mis peatab aegumise. Sündmused, mille keskel apellant oli alates 2010. novembrist Côte d'Ivoire'is, kujutavad endast Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 45 tähenduses vääramatut jõudu, kuna tegemist on sõjaolukorraga, mille tõttu apellandi suhtes nõukogu poolt vastu võetud aktide peale hagi esitamise aegumine peatub.
- Käesolev sõjast tulenev vääramatu jõud takistab apellandi võimalust teostada vabalt oma kaebeõigust aktide suhtes, millega on ilmselgelt rikutud põhiõigusi.
- Põhiõigused ja -vabadused on õiguskindluse põhimõtte suhtes ülimuslikud. Tuginedes apellandi nõude vastuvõetamatuks tunnistamisel õiguskindluse põhimõttele, kahjustas Üldkohus põhiõigust kohtusse pöörduda ja kaitseõigusi teostada. Apellant jäeti seega ilma tema õigusest olla pädeva kohtu poolt ära kuulatud.
- Suurte vahemaadega seotud lisatähtaeg ja hagi esitamise tähtaeg ei ole sõja korral kohaldatavad. Suurte vahemaadega seotud lisatähtaega ja hagi esitamise tähtaega ei tohi kohaldada akti adressaadi suhtes, kes elab riigis, kus toimub avatud sõda. Sellised tähtajad on kohaldatavad üksnes rahuajal ja Euroopa mandril. Apellant asub aga teisel mandril ning seetõttu on Üldkohtu kodukorra artikli 102 range kohaldamine käesoleval juhul vaieldamatult vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikega 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 263.
- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 263 on ülimuslik. Üldkohtu kodukorra artikliga 102 on muudetud olematuks igasugune teatavastegemise kohustus, nagu see on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingus, milles on sätestatud, et hagi esitamise tähtaeg hakkab kulgema alates akti teatavastegemisest või avaldamisest või sellest, kui huvi-

tatud isik aktist teada sai. Kodukorra artiklis 102 on nimelt teatavastegemise kohustus jäetud tähelepanuta ning ei ole arvesse võetud päeva, mil apellant aktist tegelikult teada sai, piirates seega ELTL artikli 263 sätet ja mõtet. Seetõttu seab artikkel 102 kahtluse alla õigused, mis on ette nähtud ja kaitstud aluslepinguga, mille õiguslik väärtus on ülimuslik ja mis on Euroopa Liidu institutsioonidele kohustuslik. Järelikult, kuna vaidlustatud akte ei tehtud apellandile teatavaks ning rikuti seega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 lõiget 5, sai aegumistähtaeg hakata kulgema alles alates hetkest, mil apellant sai tema suhtes võetud aktidest teada.

- Toime on pandud põhiõiguste ja -vabaduste raske rikkumine. Õiguskindluse põhimõte — nii nagu Üldkohus selle esile tõi — ohustab raskelt õiguskindlust tervikuna, kuna väljaspool Euroopa Liitu ja sellises riigis elavatele isikutele, kus toimub sõda, määratakse karistused, mille suhtes nad ei saa tõhusalt oma kaebeõigust teostada, kuna nad ei ole karistusest teadlikud.
- Teise võimalusena palub apellant tühistada aktid, mis nõukogu tema suhtes on vastu võtnud, kuna nendega on toime pandud põhiõiguste ja -vabaduste raske rikkumine. Kuna vaidlustatud aktid rikuvad erinevate rahvusvaheliste lepingutega kaitstavaid põhivabadusi, on Euroopa Kohtu ülesanne need aktid tühistada, sest nende õigusvastasus on vastuolus Euroopa kehtiva õiguskorraga ja kaitstud põhiõiguste ja -vabaduste rikkumise raskuse tõttu ei saa kohaldada mingit kaebetähtaega.

Affi Pascal N'Guessani 21. septembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 13. juuli 2011. aasta määruse peale kohtuasjas T-352/11: N'Guessan versus nõukogu

(Kohtuasi C-482/11 P)

(2012/C 6/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Affi Pascal N'Guessan (esindajad: advokaat L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas ja M. Ceccaldi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- Tunnistada Affi Pascal N'Guessani hagi vastuvõetavaks;
- tühistada 13. juuli 2011. aasta määrus kohtuasjas T-352/11, millega tunnistati hagi vastuvõetamatuks;
- saata asi tagasi Üldkohtusse, et apellant saaks oma õigusi kaitsta;
- mõista kohtukulud Euroopa Kohtu kodukorra artiklite 69 ja 73 alusel välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant järgmised väited:

- Sõda on vääramatu jõud, mis peatab aegumise. Sündmused, mille keskel apellant oli alates 2010. novembrist Côte d'Ivoire'is, kujutavad endast Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 45 tähenduses vääramatut jõudu, kuna tegemist on sõjaolukorraga, mille tõttu apellandi suhtes nõukogu poolt vastu võetud aktide peale hagi esitamise aegumine peatub.
- Käesolev sõjast tulenev vääramatu jõud takistab apellandi võimalust teostada vabalt oma kaebeõigust aktide suhtes, millega on ilmselgelt rikutud põhiõigusi.
- Põhiõigused ja -vabadused on õiguskindluse põhimõtte suhtes ülimuslikud. Tuginedes apellandi nõude vastuvõetamatuks tunnistamisel õiguskindluse põhimõttele, kahjustas Üldkohus põhiõigust kohtusse pöörduda ja kaitseõigusi teostada. Apellant jäeti seega ilma tema õigusest olla pädeva kohtu poolt ära kuulatud.
- Suurte vahemaadega seotud lisatähtaeg ja hagi esitamise tähtaeg ei ole sõja korral kohaldatavad. Suurte vahemaadega seotud lisatähtaega ja hagi esitamise tähtaega ei tohi kohaldada akti adressaadi suhtes, kes elab riigis, kus toimub avatud sõda. Sellised tähtajad on kohaldatavad üksnes rahuajal ja Euroopa mandril. Apellant asub aga teisel mandril ning seetõttu on Üldkohtu kodukorra artikli 102 range kohaldamine käesoleval juhul vaieldamatult vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikega 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 263.

— Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 263 on ülimuslik. Üldkohtu kodukorra artikliga 102 on muudetud olematuks igasugune teatavastegemise kohustus, nagu see on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingus, milles on sätestatud, et hagi esitamise tähtaeg hakkab kulgema alates akti teatavastegemisest või avaldamisest või sellest, kui huvitatud isik aktist teada sai. Kodukorra artiklis 102 on nimelt teatavastegemise kohustus jäetud tähelepanuta ning ei ole arvesse võetud päeva, mil apellant aktist tegelikult teada sai, piirates seega ETL artikli 263 sätet ja mõtet. Seetõttu seab artikkel 102 kahtluse alla õigused, mis on ette nähtud ja kaitstud aluslepinguga, mille õiguslik väärtus on ülimuslik ja mis on Euroopa Liidu institutsioonidele kohustuslik. Järelikult, kuna vaidlustatud akte ei tehtud apellandile teatavaks ning rikuti seega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 lõiget 5, sai aegumistähtaeg hakata kulgema alles alates hetkest, mil apellant sai tema suhtes võetud aktidest teada.

— Toime on pandud põhiõiguste ja -vabaduste raske rikkumine. Õiguskindluse põhimõte — nii nagu Üldkohus selle esile tõi — ohustab raskelt õiguskindlust tervikuna, kuna väljaspool Euroopa Liitu ja sellises riigis elavatele isikutele, kus toimub sõda, määratakse karistused, mille suhtes nad ei saa tõhusalt oma kaebeõigust teostada, kuna nad ei ole karistusest teadlikud.

— Teise võimalusena palub apellant tühistada aktid, mis nõukogu tema suhtes on vastu võtnud, kuna nendega on toime pandud põhiõiguste ja -vabaduste raske rikkumine. Kuna vaidlustatud aktid rikuvad erinevate rahvusvaheliste lepingutega kaitstavaid põhivabadusi, on Euroopa Kohtu ülesanne need aktid tühistada, sest nende õigusvastatus on vastuolus Euroopa kehtiva õiguskorraga ja kaitstud põhiõiguste ja -vabaduste rikkumise raskuse tõttu ei saa kohaldada mingit kaebetähtaega.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) 17. oktoobril 2011 — SIA „Mednis” versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-525/11)

(2012/C 6/08)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts